

Vždycky, když si dva lidé odpustí – jsou Vánoce.
Vždycky, když se snažíme porozumět svým blízkým – jsou Vánoce.
Vždycky, když někomu pomůžeme – jsou Vánoce.
Vždycky, když se někdo rozhodne žít lépe, čestněji – jsou Vánoce.
Vždycky, když se narodí dítě – jsou Vánoce.
Vždycky, když zkusíš dát svému životu nový smysl – jsou Vánoce.
Vždycky, když se díváme na druhé očima lásky – jsou Vánoce.

Protože se narodila láska a pokoj
protože se narodila spravedlnost i naděje
protože se narodila radost,
protože se narodil Ježíš Kristus.

Prožívejme vánoce, vytvářejme vánoce sobě navzájem...

Začal jsem vánočním přáním, protože to je ta událost, která proměnila dějiny a má moc proměnit i nás. Kéž nás proměňuje i uprostřed všedních povinností, které jsou před námi, ať už to jsou zápočty nebo písemky, nákupy na vánoce nebo radosti / starosti v osobních vztazích.

Před dvěma týdny jsme měli podzimní přípravný týden pro Vendryni 2013. Sešli jsme se v Pardubicích ve skromném počtu cca 9 lidí a výsledkem je základní kostra programu akce Vendryně 2013. Můžeme se tedy těšit, stejně jako poslední rok na dětské odpoledne, adrenalin s Kosmičem i sportovní odpoledne pro rodiny a další obvyklé věci.

Tématem akce bude: ***svět mužů, svět žen*** (v prožívání, myšlení i jednání), budeme o tom povídat, pokoušet se objevovat i uskutečňovat. A dáme tomu víc, než jen čas jedné večerní přednášky.

Z těch neobvyklých věcí se v programu objeví post svatební a před svatební veselí, s kým, to už určitě víte. A tak si třeba zatancujeme s nevěstou, zavzpomínáme na jejich první rande a v adoraci svěříme Bohu naše životní cesty.

Na tento sobotní večer jsou zváni i ti, kteří se celotýdenní akce ve Vendryni nemohou účastnit. Tak že staří přátelé, přijet můžete v sobotu v podvečer a zůstat až do nedělního večera. Přesné časy se včas dovíte.

Pro všechny současné i bývalé účastníky ještě jednou prosím, ***ozvěte se mi, kdo máte náš „Vendryňský“ zpěvník*** doma. Nějak se nám roztoulaly po světě, bez přehledu kdo a kolik jich má. Jde mi pouze o to, aby se nepovalovaly bez užitku, a ty které používáme na akci, byly doplněné o nové písničky a jednotné.

A teď už slovo na závěr. Před několika dny jsem se účastnil jednoho adventního večera – povídalo se, slavilo se. Jedním z bodů programu byl i písničkář Jirka Černý. Jen tak pro informaci, je autorem spousty písniček, najdete je v Hosaně I.II. Já při jeho písničkách zavzpomínal na modlitební večery v Třinci, na víkendy- charismatické obnovy, stejně jako na různé diecézní setkání mládeže na počátku 90 let.

V hlavě mi v tu chvíli naskočily naše modlitby na akci ve Vendryni, na adorace prožívané mnohdy jen jako bod společného programu. Vynořil se smutek i pocit, že u mnohých z nás se vytratila obyčejná tichá touha být s Ním, jen tak zpívat pro Něj, dovolit zaznívat tichu.

V tu chvíli jsem si moc přál, přenést něco ze spontánní touhy té chvíle i do Vendryně, a vlastně chci i věřit, že žhavé uhlíky ***touhy po Setkání, otevřenosti pro Slovo*** v nás doutnají a potřebují jen rozfoukat...

Je privilegiem svatých a konvertitů prožívat blízká setkání s Ním, svatým je to dopřáno díky jejich vytrvalosti a konvertitům jako „pamlsek Boží blízkosti“. Přeu v těchto dnech nám všem vytrvalost ve všedních věcech i občasný Boží dotek, Jeho pohlazení

V modlitbě za každého / každou z vás

George

